

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Zondags lezen wij altijd een heel klein stukje
uit het evangelie.

Maar de eerste les
die wij op het seminarie leerden
om te kunnen preken,
was altijd dit:

Kijk dus ook nog eens even naar wat ervoor staat
en naar wat erna komt.

Met een moeilijk woord heet dat: 'de context'.
De tekst erom heen.

En zo hebben we vandaag ook weer een klein stukje
uit het evangelie van Mattheüs gehoord.

Niet zo'n gemakkelijk stukje overigens:

Hoe moet je je broeder terecht wijzen als hij heeft gezondigd.

Ik zal u eerlijk zeggen:

Ik zat behoorlijk met mijn handen in het haar.

Wat moet ik daar nou over zeggen?

Maar toen dacht ik:

Laat ik nu inderdaad eens gaan kijken
naar wat er nog voor staat!

En waarachtig, iets dat ik zelf nooit had verwacht!

Namelijk, één van de mooiste verhalen uit de Bijbel.

Het verhaal van die honderd schapen,
waarvan er één zoek raakt.

En dan laat de herder de negenennegentig schapen
in de steek

om juist dat ene verloren schaapje te zoeken.

En als hij het dan vindt, ja, dan is hij helemaal blij.

En als ik nu weer naar dat moeilijke stukje evangelie
van vandaag kijk,

maar dan nu met dat verhaal van het verloren schaapje
in mijn achterhoofd,

dan lees ik het ineens heel anders.
Niet een opgeheven vingertje.
En ook niet zoiets als:
Nou zal ik je een flink de waarheid zeggen.

Nee, maar nu lees ik het evangelie van vandaag meer als:
Als uw broeder gezondigd heeft
ga hem dan als dat ene verloren schaapje zoeken.
Mooi, hè.
Ziet u, zo krijgt ons evangelie van vandaag
ineens een hele andere kleur.

En toen dacht ik:
Laat ik dan ook nog maar eens even gaan kijken
naar wat erna komt.
En waarachtig, een tweede grote verrassing!
Erna staan die beroemde woorden van Petrus,
die aan Jezus vraagt:
'Hoe vaak moet ik mijn broeder vergeven?'
'Zevenmaal?'
En wat antwoordt Jezus!
'Niet zeven maal, maar zeventig zeven maal.'
Ook weer zo mooi!

Kortom, we moeten ons evangelie van vandaag lezen
aan de ene kant
zoals je dat ene verloren schaapje zoekt.
En aan de andere kant
zoals wij onze broeder niet zeven maal,
maar zeventig maal zeven maal moeten vergeven.

Maar laten we nu nog eens wat meer precies gaan kijken
naar dat kleine stukje evangelie van vandaag.
Het begint eerst met de woorden: 'onder vier ogen'.
Dat vind ik al zo mooi.
Wij praten zo gemakkelijk óver iemand.
U kent dat wel.

Maar Jezus leert ons:
Je kunt beter mét iemand praten, onder vier ogen.
En onder vier ogen is altijd:
van hart tot hart.
Als je iemand echt aankijkt, in de ogen kijkt,
dan ontstaat er altijd een gesprek van hart tot hart.

En als dat dan toch nog niet lukt,
haal er dan één of twee anderen bij.
Mensen komen bij mij natuurlijk nog wel eens
om van mij als priester advies te vragen.
Nou, dat probeer ik natuurlijk altijd
zo goed mogelijk te doen.
Niet dat ik het allemaal zo goed weet.
Maar je probeert dan vanuit Gods woord
te zoeken of je iets zinnigs kunt zeggen.
Maar heel vaak zeg ik dan ook:
'Maar vraag ook nog eens advies van een ander.'
'Twee weten altijd meer dan één.'

En dan tot slot staat er in ons evangelie van vandaag:
Als diegene dan nog niet wil luisteren,
ja, leg het dan voor aan de kerk.
Ik zou dan bijna willen zeggen:
als je echt op een probleem stuit
waar je niet meer uitkomt,
ga er dan niet iedereen bij halen.
Want dan wordt zo'n probleem alleen maar groter en groter.
Maar dan komt er een moment
dat je het beter advies van de bisschop kunt vragen.

En dan staat er tot slot:
Wil hij ook naar de kerk niet luisteren,
beschouw hem dan als een heiden of een tollenaar.
Nou, dat klinkt ons dan toch wel weer
behoorlijk negatief in de oren:
iemand beschouwen als een heiden of tollenaar.

Daarom probeerde ik daar toch nog eens naar te kijken
met in het achterhoofd:
dat ene verloren schaapje en zeventig maal zeven maal
En weer kwam ik toen
tot een verbazingwekkende ontdekking!

Want weet u hoe Jezus naar tollenaars kijkt?
U weet wat een tollenaar is, hè!
Een belastingambtenaar.
En niet zomaar een belastingambtenaar.
Nee, de tollenaars in die tijd van Jezus inden de belastinggelden
voor de Romeinse bezetter.
Dus al het belastinggeld ging naar Rome.
U kunt zich voorstellen dat de gewone mensen
een superhekel hadden aan tollenaars.

Maar hoe kijkt Jezus naar de tollenaars?
U voelt het al aankomen: totaal anders.
Want wist u dat één van de twaalf apostelen een tollenaar was?
Mattheus, de tollenaar.
En juist deze tollenaar koos Jezus uit
om één van zijn leerlingen te zijn!

En er is nog een schitterend verhaal
over een andere tollenaar: Zaccheüs.
Deze tollenaar Zaccheüs werd door de mensen gehaat.
Maar toen Jezus deze Zaccheüs eens ontmoette
zei Jezus tegen hem:
'Heden moet Ik in uw huis zijn.'
En Zaccheüs was zo blij, dat hij Jezus
gastvrij in zijn huisje ontving.
En meteen beloofde hij aan Jezus
de helft van zijn bezit weg te geven aan de armen
en als hij iemand iets had afgeperst
het viervoudig te vergoeden.
Zo ging Jezus om met de tollenaars.

Ik hoop dat we van het evangelie van vandaag mochten leren
hoe belangrijk het is
om ook eens even te kijken
naar wat er nog vóór het evangelie kwam
en naar wat er nog na komt.
De zogenaamde context!
Amen.